

płowniczej m. st. Warszawy przy Zakładach Energetycznych Okręgu Centralnego lokalizacji oraz trybu wykonania budowy lub rozbudowy wszelkich wyżej wymienionych kotłowni na terenie m. st. Warszawy.

§ 2. Wszystkie zamówienia na budowę kotłowni dla centralnego ogrzewania przyjmowane przez poszczególne centrale zbytu lub zakłady produkcyjne powinny posiadać pisemną akceptację Dyrekcji Budowy

Sieci Ciepłowniczej m. st. Warszawy.

§ 3. Wytoczne w sprawie pozostałych urządzeń centralnego ogrzewania uregulowane zostaną odrębnym zarządzeniem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

339

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 7 marca 1951 r.

w sprawie ustanowienia stanowisk głównych i starszych księgowych w przedsiębiorstwach komunalnych, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego.

Stosownie do § 1 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1950 r. w sprawie wykonania uchwały Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1950 r. w sprawie praw i obowiązków głównych (starszych) księgowych przedsiębiorstw i zakładów uspołecznionych (Monitor Polski Nr A-68, poz. 806) zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach komunalnych, działających na zasadzie rozrachunku gospodarczego, zatrudniających ponad 200 pracowników, na czele komórki rachunkowości stoi główny księgowy, a w przedsiębior-

stwach zatrudniających do 200 pracowników — starszy księgowy.

§ 2. W zakładach, sporządzających samodzielnie bilanse i wchodzących w skład przedsiębiorstw, w których na czele komórki rachunkowości stoi główny księgowy, na czele komórki rachunkowości zakładu stoi starszy księgowy.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

340

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 marca 1951 r.

w sprawie składu osobowego, organizacji oraz kadencji komisji odwoławczych przy organach finansowych prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o komisji odwoławczej, należy przez to określenie rozumieć komisję odwoławczą przy organie finansowym prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

2. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o wojewódzkiej radzie narodowej oraz o prezydium wojewódzkiej rady narodowej, należy przez te określenia rozumieć także Rady Narodowe m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

3. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym jest mowa o wydziale finansowym, należy przez to określenie rozumieć wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 2. 1. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego i jego zastępcy oraz z 24 członków.

2. Na przewodniczącego komisji odwoławczej prezydium wojewódzkiej rady narodowej wyznacza kierownika wydziału finansowego albo — na wniosek tegoż kierownika — jednego z pracowników wydziału finansowego. Ponadto jednego z pracowników wydziału finansowego wyznacza prezydium wojewódzkiej rady narodowej na zastępcę przewodniczącego.

3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej powołuje członków komisji odwoławczej według swego uznania. W składzie komisji odwoławczej powinien być reprezentowany czynnik społeczny oraz podmioty podatkowe gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

4. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zwrócić się do właściwych organizacji społecznych oraz organizacji reprezentujących podmioty podatkowe gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej o wskazanie kandydatów na członków komisji odwoławczej w ilości określonej przez prezydium. W tym przypadku właściwe organizacje obowiązane są przedstawić prezydium wojewódzkiej rady narodowej kandydatów w terminie dwutygodniowym.

§ 3. Komisje odwoławcze są komisjami stałymi, powołanymi na okres kadencji wojewódzkiej rady narodowej, przy której prezydium działają.

§ 4. Członkami komisji odwoławczej mogą być obywatele Państwa Polskiego, posiadający pełnię praw cywilnych i obywatelskich, nie karani za działalność antypaństwową ani za przestępstwa popełnione z chęci zysku lub innych niskich pobudek, dający rękojmię pełnienia obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi i interesem społecznym, a mający co najmniej 25 lat życia.

§ 5. Osoba, powołana na członka komisji odwoławczej, może odmówić przyjęcia wyboru w przypadku istnienia przeszkody, uniemożliwiającej pełnienie tej funkcji; zasadność odmowy przyjęcia wyboru ocenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 6. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może odwołać członka komisji odwoławczej w każdym czasie, gdy uzna, że działalność jego jest opieszala lub niezgodna z celami, dla których komisja została powołana, bądź sprzeczna z prawem lub linią polityki Rządu.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 prezydium wojewódzkiej rady narodowej powołuje bezzwłocznie,

w trybie określonym przepisami niniejszego zarządzenia, nowych członków komisji odwoławczej w miejsce członków odwołanych.

§ 7. 1. Członkowie komisji odwoławczej powinni w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać obowiązujących przepisów podatkowych, realizować zasady sprawiedliwości społecznej, postępować bezstronnie bez względu na osobę podatnika i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również stosunki podatnika i osób trzecich, o których powzięli wiadomość w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie komisji odwoławczej, nie będący pracownikami państwowymi, obowiązani są na wstępie objęcia swych czynności złożyć następujące przyrzeczenie:

„Świadom wagi moich słów przyrzekam uroczyście, że w czasie pełnienia czynności członka Komisji Odwoławczej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia realizować będę zasady sprawiedliwości społecznej w myśl założeń Państwa Ludowego oraz, że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu członka Komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu. Nie będę się uchylać od udziału w posiedzeniach Komisji Odwoławczej bez przyczyn, które by usprawiedliwiały mą nieobecność na posiedzeniu Komisji“.

3. Przyrzeczenie odbiera przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub w jego zastępstwie przewodniczący komisji odwoławczej. O złożeniu przyrzeczenia sporządza się protokół.

§ 8. Członek powinien opuścić posiedzenie komisji lub zespołu na czas narady i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa i powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, lub też w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, którego jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, dla którego komisja lub zespół określa podatek, wreszcie jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, z kim pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik uchwały może odziaływać na jego prawa lub obowiązki.

§ 9. 1. Komisja odwoławcza obraduje i orzeka bądź w pełnym składzie (§ 2), bądź w zespołach złożonych z przewodniczącego i 6 członków.

2. Przewodniczący komisji ustala ilość zespołów oraz właściwość każdego zespołu i przydział członków komisji do zespołu.

3. Przewodniczący komisji odwoławczej decyduje,

które sprawy podlegają rozpatrzeniu przez komisję odwoławczą w pełnym składzie, a które — rozpatrzeniu przez zespoły komisji odwoławczej, zwołuje komisje lub poszczególne zespoły, kieruje ich czynnościami i czuwa nad prawidłowym stosowaniem obowiązujących przepisów podatkowych. Jeżeli komisji lub zespołowi komisji przewodniczy zastępca przewodniczącego komisji odwoławczej, obowiązek kierowania jej czynnościami i czuwania nad prawidłowym stosowaniem przepisów podatkowych spoczywa na tym zastępcy.

4. Zwołanie następuje przez zawiadomienie w odpowiednim czasie członków komisji lub zespołu o dniu, godzinie i miejscu posiedzenia.

5. O niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji lub zespołu jest obowiązany bezzwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia powiadomić przewodniczącego.

§ 10. 1. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala, czy ilość przybyłych członków jest wystarczająca do powzięcia uchwał.

2. Do ważności uchwał komisji potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 12 członków, a do ważności uchwał zespołu — obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 2 członków.

3. Obrady są tajne.

§ 11. 1. Uchwały w komisji lub zespołach zapadają bezwzględną większością głosów osób biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

2. Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej liczby nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, wówczas głosy oddane na liczbę najniekorzystniejszą dla podatnika należy doliczać do głosów, które padły na najbliższe korzystniejsze dla podatnika liczby dopóty, aż osiągnie się bezwzględną większość.

§ 12. Komisje odwoławcze w pełnym składzie opiniują opracowane przez wydziały finansowe projekty norm szacunkowych, mających służyć do ustalenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania.

§ 13. 1. Z obrad i uchwał komisji i zespołu sporządza się protokoły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej 2 członków będących na posiedzeniu oraz pracownik wydziału finansowego prowadzący protokoły.

2. Do referowania spraw w komisji lub w zespołach i do prowadzenia protokołu są powołani pracownicy wydziału finansowego.

§ 14. Prezydium wojewódzkich rad narodowych powołają po raz pierwszy komisje odwoławcze w trybie niniejszego zarządzenia w terminie trzytygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

341

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 15 grudnia 1950 r.

w sprawie wprowadzenia receptury potraw i planowości produkcji w zakładach żywienia zbiorowego.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako obowiązującą we wszystkich zakładach żywienia zbiorowego o charakterze restauracji, jadalni i barów produkujących dania obiadowe, dania barowe i dania z karty — recepturę potraw.